

MINISTEREN

Transport-, Bygnings- og Boligudvalget
Folketinget

Dato 20. marts 2019
J. nr. 2019 - 1353

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transport-, Bygnings- og Boligudvalget har i brev af 25. februar 2019 stillet mig følgende spørgsmål (TRU alm. del), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Merete Dea Larsen (DF).

Spørgsmål nr. 415:

Vil ministeren redegøre for, hvordan det sikres, at lejeloven ikke er i strid med lov nr. 688 af 8. juni 2018 om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap? Spørgsmålet stilles på baggrund af ministerens svar på TRU alm. del spørgsmål 373-375.

Svar:

Jeg har bedt Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen bidrage til svaret, og de har til brug for besvarelsen anmodet Børne- og Socialministeriet om en udtalelse. Børne- og Socialministeriet udtaler:

”Den 1. juli 2018 trådte lov om forbud mod forskelsbehandling i kraft. Loven har til formål at forhindre forskelsbehandling på grund af handicap og fremme ligebehandlingen af personer med handicap. Loven indeholder et bredt dækkende forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap, som gælder for alle områder i samfundet.

Enhver, som udfører opgaver inden for lovforslagets anvendelsesområde, vil være omfattet af forbuddet mod forskelsbehandling. Det betyder, at såvel offentlige myndigheder og virksomheder som institutioner, foreninger, selskaber m.fl., der er organiseret på et privatretligt grundlag, er omfattet af loven.

Loven finder ikke anvendelse på områder, der er omfattet af lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v., ligesom udøvelse af aktiviteter af rent privat karakter er undtaget fra forbuddet mod forskelsbehandling. Baggrunden herfor er hensynet til privatsfæren.

Loven indeholder et forbud mod både direkte og indirekte forskelsbehandling på grund af handicap, som gælder for alle områder i samfundet. Med indirekte forskelsbehandling forstås, at en tilsyneladende neutral bestemmelse, betingelse eller praksis vil stille personer med handicap ringere end andre personer.

Både direkte og indirekte forskelsbehandling kan dog være lovlig, hvis den har et sagligt formål, er nødvendig for at opnå formålet, og der er et rimeligt forhold mellem det ønskede mål, og hvor indgribende forskelsbehandlingen er for den eller de, som bliver stillet ringere.

Loven giver mulighed for at klage over overtrædelse af forbuddet mod forskelsbehandling til Ligebehandlingsnævnet. Det er således alene Ligebehandlingsnævnet, som kan afgøre, om forbuddet mod forskelsbehandling på grund af handicap er overtrådt i en konkret sag, herunder en sag mellem en privat udlejer og en lejer med handicap.”

Det følger således af Børne- og Socialministeriets udtalelse, at lejeaftaler, der forbyder hold af servicedyr, skal være sagligt begrundede. I tilfælde af klagesager er det op til Ligebehandlingsnævnet at afgøre, om der er sket usaglig forskelsbehandling.

Med venlig hilsen

Ole Birk Olesen